o tom slyšeny. Poněvadž se tak nestalo, bylo nutno usnesení obou nižších soudů zrušiti a nařídíti, jak shora se stalo.

Rozhodnutí ze dne 8. února 1921, čj. R I 141/21-1
Schin.

Nelze vésti exekuci proti eráru k dobytí pohledávky, jež dosud nebyla poukázána k výplatě.

Soud rekursní právem zamítnul návrh exekuční vzhledem na ustanovení dekretu dv. kanc. z 21. srpna 1838, č. 291 ob. z. s., jenž podle čl. IX. č. 5 uvoz. z. k ex. ř. zůstal v platnosti. Dle tohoto zákonného ustanovení nelze vésti proti eráru exekuci k dobytí pohledávky, jež dosud nebyla poukázána k výplatě, v příčině které tedy dosud není jisto, která pokladna provede výplatu, takže tu dosud není žádné pokladny k zaplacení povinné. Toto ustanovení hájí důležité zájmy státní, na něž sluší zřetel bráti zejména v nynější době, kdy řízení potřebné k poukazu výplat pohledávek, příslušejících soukromým věřitelům bývalého c. k. eráru proti tomuto, státním převratem ze dne 28. října 1918 se značně protáhlo, poněvadž nastala potřeba, by nové státy, vzniklé na území bývalého Rakouska, dohodly se v tom, který z nich má ty které dluhy bývalého c. k. eráru rakouského převzíti k zaplacení.

Vymáhající věřitel však v exekučním návrhu omezil se na neurčité a nezávažné tvrzení, že pohledávka jeho nebyla zapravena »přes odevzdání řádné kvitance«, aniž tvrdil, že pohledávka jeho byla poukázána k výplatě příslušným úřadem.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 15. dubna 1919, čj. R I 146/19-1. *Schin.*

K nauce o pokusu. Plod mimo dělohu (v dutině břišní), v době pokusu vyhnání plodu živý, který nemohl dospěti k zralosti, jest způsobilým předmětem trestného činu. (§§ 5, 8, 144 tr. z.)

Obžalovaná F. M. byla uznána vinnou zločinem spoluviny na pokusu vyhnání plodu rozsudkem krajského soudu v O. a podala proti tomuto rozsudku zmateční stížnost, kterou nejvyšší soud zavrhl z následujících důvodů:

Zmateční stížnost uplatňuje zmateční důvod § 281 č. 5 tr. ř., poněvadž rozsudek pro svůj výrok, že stěžovatelce následky vstříknutí lysoformu do rodidel těhotné ženy byly známy, neuvádí důvodů. Stížnost shledává tento důvod tím závažnějším, ježto se stěžovatelka hájila tvrzením, že vstříknutí lysoformu do